

winterbijeenkomst en ardennentocht

De redactie wenst alle lezers, lezeressen en lezertjes
Goede Vaart in 1976.

Om nader kennis te maken, uw wensen te vernemen en onze plannen
te bespreken, beleggen wij een

bijeenkomst met film en dia's

zaterdagmiddag 7 februari om half twee
in de Nieuwe Poort, Dorpsstraat 2,
(kruispunt) te Woudenberg.

Dit ligt tussen de zuidelijke rondweg om Amersfoort en de autoweg
Arnhem-Utrecht, afslag Maarsbergen.

Abonnees en belangstellenden - "candidaat-abonnees" - zijn welkom.

Hans van Ravenzwaaij zal ons zijn film laten zien van de Gorges du
Tarn in Zuid-Frankrijk, waarvan hij in dit nummer vast zijn ervaring-
en beschrijft. Rob Blok zal o.a. dia's vertonen van de Dordogne,
waarover we nog iets te berichten hebben.

Behalve enige dag- of weekend-tochten gaan we uitschrijven

— 4 — daagse trektocht in —
de Ardennen —

van 27-30 mei, d.i. Hemelvaart tot zondag.

De bedoeling is dat nieuwelingen op stromend water hun drempelvrees
(of is het stuwvrees?) in gezelschap kunnen overwinnen. De eerste
trajecten zullen dus niet moeilijk gekozen worden.

Als iemand een engel kent, die niet meevaart, maar wel bagage van
kamp naar kamp wil vervoeren, horen we dat graag. Anders zullen we
dit weer tussen stervelingen onderling regelen.

Rob Blok geeft u hieronder vast een indruk van de Semois bij de Franse grens. We gaan beslist niet hard varen, maar op snelstromend water moet u wel snel en zeker reageren.

Het is dus goed in het voorseizoen flink wat te varen, ook op ruw water, ook met veel wind, en vergeet dan uw zwemvest niet als het water nog koud is.

Voor tochten in Nederland hebben we wel ideeën, maar uw suggesties zijn ook welkom. We willen ook eens een tocht op groot water (zoet of zout) maken, maar hopen eerst een oefening te houden in onderlinge hulp na omslaan. Wie kan ons vast wat vertellen van aantrekkelijke kusten, zoals de diep ingesneden rotskusten van zw-Engeland, z-Bretagne of Zweden, en de Deense wateren ?

Nu iets over de financiën. Voor proefabonnementen ontvingen we f 210,=. Dit is vrijwel opgegaan aan stencil- en vooral portokosten van de drie nummers, een circulaire en correspondentie. Dit lijkt misschien veel, maar om voor een nieuw blad lezers te werven moeten we het aan een groot aantal kanovaarders sturen, die niet allemaal abonne worden. We menen dat het blad zelf ons beste visitekaartje is, terwijl het nauwelijks duurder is dan een circulaire. Maar deze wervingskosten zullen geleidelijk afnemen. U kunt helpen door zélf abonnees aan te brengen.

We stellen nu voor een jaarabonnement in te voeren voor f 15,=. We hebben dan wat reserve voor prijsverhogingen en onkosten bij de voorbereiding van tochten (We vinden het redelijk dat de "toercommissie" die niet allemaal zelf blijft betalen, en we hoeven dan niet elke keer inschrijfgeld te vragen). Ook kunnen we van het abonnementsgeld nog eens buitenlandse gidsen e.d. aanschaffen. We hoeven wel nauwelijks te zeggen dat de redakteuren pure amateurs zijn en zelf voor hun blad betalen.

Nog belangrijker voor ons streven is uw actieve medewerking in de vorm van voorstellen, vragen, verslagjes van tochten van thuis tot verweg, ervaringen met een bepaalde boot, en nogmaals: het aanbrengen van nog meer aktievelingen !
Over al deze zaken kunt u ons schrijven, bellen of nog beter -meepraten op de bijeenkomst.

Tot ziens in Woudenberg.
De Redactie.

Peddelsteun

Uit de VELE SUGGESTIES heeft de redaktie deze naam voor ons blad gekozen. De heer Knobbe was de inzender. Wij wensen hem veel plezier met zijn prijs, een kanotocht van Lobith naar Dordrecht !

De Redaktie:

Dick van Beek, Woudenberg.

Rob en Jeanette Blok, Harmelen.

Jan Naber, Doorn.

Henk van Ommen, Utrecht.

Ed van Rossum, Maarssen.

de tarn

van Florac tot de Pas de Soucis.

We kampeerden deze zomer, met nog zo'n tachtig N.K.B.-ers, op een zeer eenvoudige camping: Chez Maurice, bij het plaatsje La Malène, aan het begin van de Gorges du Tarn.

De Tarn, langzaam stromend met hier en daar een versnelling, heeft glashelder water van een aangename temperatuur. Zij voert u door een gebied van uitzonderlijke schoonheid; prachtige en imposante rotsformaties worden afgewisseld met begroeide hellingen, lieflijke dorpjes, ruïnes, kastelen.

We delen het door ons gevaren stuk even in: van Florac tot Ispagnac ('t moeilijkste en avontuurlijkste), van Ispagnac tot St Enimie, en van St Enimie tot de Pas de Soucis. Dit laatste gedeelte, qua natuurschoon het mooiste, is voor iedere kanovaarder met ervaring op de Nederlandse wateren, zonder meer te doen. De versnellingen zijn eenvoudig, liggen op ruime onderlinge afstand en zullen niemand problemen opleveren (mits u zich niet vastgrijpt aan overhangende takken en u in de stroom niet afzet tegen rotswanden).

Ook voor canadezen een subliem tochtje !

Het gedeelte van Florac tot Ispagnac heeft wat onstuimiger versnellingen, maar als u een nat (zwem)pak niet als een drama ervaart, dan kunt u hier veel plezier beleven.

In dit stukje zitten een paar versnellingen klasse 3 (beheersing peddelsteun gewenst en spatzeil noodzakelijk), uitstappen is raadzaam om te overleggen hoe, waar en waarom, zus en zo, voordat u 't waagt. Bij het "maanlandschap" moet u overdragen.

Echte problemen zal het niet opleveren, onze kinderen (8 en 11 jaar oud) vonden dit het "lekkerste stukje" van de Tarn.

Canadezen die van Florac naar Ispagnac willen varen moeten een ge-
oefende bemanning hebben, goed op elkaar ingespeeld, kunnen sturen,
snel corrigeren enz. terwijl ook hier een spatzeil goede diensten zal
bewijzen. De waterstand in dit bovenste gedeelte zal trouwens niet
elke zomer voldoende zijn om met een canadees te kunnen afvaren.
Na Ispagnac (forellen meenemen uit de kwekerij!) wordt de Tarn weer
wat rustiger al moet u nog de doorgang in een barrage "nemen" voordat
u zich in St Enimie op een terrasje kunt laven. Sommige stukken van de
Tarn vragen er om meer dan eens te worden bevaren, vooral het stuk
door de Gorges, van La Malène tot de Pas de Soucis leent zich voor
herhaling. Bij de Pas de Soucis moet u er wel uit (aan de rechter
kant), als uw inmiddels bruine huid en uw boot u lief zijn, want
daar wordt de rivier één km lang onbevaarbaar door een vroegere aard-
verschuiving. Een groot rotsblok (met wat vage rode verf erop) dat
midden in de rivier ligt is het teken om uit te stappen.
Wij waren aan de Tarn met twee combi's (een W15 van Brewi en een Ar-
deche van Van Stipdonk) terwijl de kinderen in een mini-yak en een
slalom Dipper (beide van Van Stipdonk) voeren. Uiteraard gedraagt de
slalomboot zich in de versnellingen het prettigst, maar ook de andere
boten waren nog genoeg wendbaar. Onze kinderen varen op stromend
water "verplicht" met helm, na een dagje wennen volkomen geaccepteerd
en goede diensten bewijzend bij laaghangende takken.
Mocht u overwegen de Tarn in uw "zomerprogramma" op te nemen, ga dan
minstens met twee auto's vanwege het vervoer: een busdienst of treintje
om de auto weer op te halen ontbreekt (of hebben wij de bus gemist?).
Behalve kanoën kunt u er (uiteraard) zwemmen en vissen, er zijn
grotten in de buurt en mogelijkheden voor wandelaars (klimmen) te over.
Ondernemende huisvrouwen kunnen hun gaven beproeven op de bereiding
van zelfgezochte wijngaardslakken; onze kinderen gaven de voorkeur
aan de wilde aardbeitjes. Vergeet niet om bij redelijke waterstand een
tocht op de Dourbie te maken, een beeldschoon, nog niet "ontdekt"
riviértje, met veel mogelijkheden om "wild" te kamperen, dat zich
bij Millau bij de Tarn voegt. En dan zijn de Allier en de Ardeche
natuurlijk "bij de hand" om op de heen- of terugweg van te "proeven".

Hans van Ravenzwaaij, Apeldoorn.

Kanovaren in de Ardennen (vervolg)

Nadat in het eerste nummer de dichter bij huis gelegen Lesse en Ourthe beschreven zijn, is nu de wat verder weg (tegen de Franse grens) stromende Semois aan de beurt.

De centrale plaats in dit gebied is Bouillon (van Godfried). De voor eenpersoons kajaks te bevaren lengte is vrij aanzienlijk en bedraagt ca 175 km. Dit is het traject van Tintigny, 16 km oostelijk van Florenville, tot de monding in de Maas. Het gedeelte van Bouillon tot de Maas, ca 70 km, is echter ook voor tweepersoons kajaks en canadezen goed te bevaren, zelfs tot ver in de zomer.

Tot Chiny slingert de rivier zich door de hoogvlakte van Belgisch Lotharingen. Het terrein is hier vrij vlak maar landschappelijk toch zeer de moeite waard. Na Chiny beginnen de wat dieper uitgesleten valleien, met hellingen die meestal begroeid zijn met prachtige, gevarieerde bossen. Hier beginnen ook de echte stroomversnellingen en de dammen van oude watermolens. In deze dammen is meestal een opening van enige meters om het de kanovaarder mogelijk te maken zonder problemen, maar toch met een sportief snelle stroom, te passeren. De volgende trajekten zijn zeer aan te bevelen voor de eenpersoons kajak, eventueel met lichte bepakking:

Chiny-Martue. Hier komt u langs het Defilé du Paradis, dat 's zomers nogal wat bezoekers trekt, die in houten barkjes van Chiny tot Lacuisine over de rivier worden gevaren. Hierna vaart men onder langs de oude stad Florenville, waar een deel van de stadsmuren nog te zien is. Het eenvoudigst is de boten te water te laten bij de brug in de weg van Chiny naar Suxy. Direkt hierna volgt een molenstuw, waar een bord aangeeft op welke plaats hij door kajaks "genomen" kan worden. In het traject zitten verder nog enige aardige stroomversnellingen en vlak voor de brug van Martue is nog een "sportieve" molenstuw. Het beste kan men aanleggen ca 50 m voorbij de brug in Martue, rechts. Daar is een inham in een soort muur waar de auto via een smal straatje achter een restaurant langs dichtbij kan komen. De lengte van deze tocht is ca 10 km. Als u niet over twee auto's beschikt, dient u van te voren te informeren naar een mogelijkheid om terug te komen.

Het volgende bijzonder mooie traject is dat van Martue naar Chassepierre. Dit is ook "slechts" 12 km lang, maar gaat door een heel mooi gedeelte van de vallei en heeft geen molenstuwen. Dit is een van de meest aan te bevelen trajekten op de Semois, daar het

ook gemakkelijk gevaren kan worden als men niet de beschikking heeft over twee auto's. Van Chassepierre terug naar Martue is het slechts een half uur lopen (het riviértje kronkelt zo sterk dat het op vele trajekten mogelijk zal zijn met een grote afsteker terug te wandelen, zie hiervoor een detailkaart).

Bovengenoemde trajekten kunnen ook door redelijk geoefende vlakwatermensen gevaren worden. Echter is het af te raden voor een kano, die langer is dan 4,30 - 4,50m, daar deze in de stroom niet zo snel "rond kan komen" (behalve in handen van een virtuoos in de peddelsteun).

Langs de oevers van de Semois bevinden zich vele kampeerterreinen, zodat een meerdaagse tocht met kampeergerei stevig is aan te bevelen. In België is vrij kamperen tegenwoordig verboden, maar wie kan je vinden als je voor één nacht ergens langs de beboste oever kampeert? Als er lezers zijn, die vragen hebben over het varen in de Ardennen, laten zij dan niet aarzelen om contact met mij op te nemen.
(wordt vervolgd).

Rob Blok.
Beatrixlaan 29 Harmelen.

EEN REISJE OP DE RIJN

Op 31 mei vertrok een groep Nederlandse kanovaarders naar Rees in Duitsland. Het vervoer verzorgde de organiserende vereniging uit Kleef. Bij aankomst in Rees was een grote groep Duitsers al vertrokken, een kleine groep was blijven wachten. Het viel me op dat er zoveel ouderen bij waren. Het afladen van de boten ging snel, maar nog sneller ging het vaarklaar maken, want als deze mensen water zien raken ze in vervoering. De aanblik van dat brede water, dat soms hoog opspatte tegen de kribben, gaf me een enigszins beklemd gevoel, maar veel tijd om bang te worden was er niet, want de een na de ander ging te water en was snel verdwenen. De stroomsnelheid was 7 km, de harde wind joeg het water hoog op.... Als ik maar voorbij de eerste kribben, dan zal de rest wel gaan, dacht ik, en na enige tijd varen voelde ik me safer. Kasten van boten voeren voorbij, hoge golven opwerpend. De wind was krachtig, je moest je peddel goed vasthouden.... Even voor Emmerich ging ik aan land om de kano met een lijntje aan mijn zwemvest vast te maken en een foto te nemen. Daarna voer ik verder met mijn maat op, totdat ik onverwachts ben

omgegaan. Ik heb nog geprobeerd peddelsteun te doen, maar de stand van mijn blad was niet goed, de steel van de wedstrijdpeddel is rond en nogal dun. Ook de balans was nog geen honderd procent, ik probeerde wel een rol te maken, maar dat mislukte. Het lijntje bewees nu zijn nut, want de kano kon niet wegdrijven.....

Tot mijn geluk was er een Nederlandse douaneboot in de buurt, die me aan boord genomen heeft. De kano kreeg een plaatsje op het achterdek, mijn natte kledij aan de reling en ikzelf werd met alle zorg omkleed: een groene jas voor het naakte lijf, een hele sloot koffie en een pakje brood. Met hoge snelheid passeerden we tientallen kano's. Het was een geweldig gezicht om die ranke bootjes in het opstuwende water te zien dansen !

Bij de Tolkamer ben ik weer in de kano gestapt, er was nog 25 km voor de boeg. Geweldig ging het niet, ik zag mezelf al weer omgaan. Er zat niets anders op dan de wal op te gaan, met de kano op de schouder liep ik te banjeren op de oever, dan ging het weer een poos en zo wisselden varen en sjouwen elkaar af, totdat ik er bij Huussen genoeg van kreeg. Een telefoontje naar het eindpunt bij Giesbeek en de rest laat zich raden. Maar een ding is zeker, bij gezondheid ben ik volgend jaar weer van de partij.

Deze tocht heeft me veel geleerd. Geef je zelf de tijd om aan een nieuwe boot te wennen op allerlei water, vooral als het een smalle boot betreft. Hiervoor had ik een vouwboot van 4,50m bij 65 cm, die het op elk water goed deed, de nieuwe een "Harderwijker" 4,80 m bij 53 cm is wel een snelle kano, met een mooie lijn. Ik ben mezelf wat gaan trainen door regelmatig peddelsteun te doen, vooral in golvend water, en ik oefen ook geregeld het kenteren.

Henk van Ommen.
(iets verkort, red.)

Onze Henk vormde met zijn boot blijkbaar niet alleen een "perpetuum mobile", maar ook een "perpetuum wiebele"

Red.

kanoscholen en kampen

Op verzoek van een lezer verzamelden we de volgende adressen:

- P.G.L., Adventure House, Stationstr, Ross on Wye, Herefordshire.
Opleiding voor Elementary Certificate; ook verhuur.
- P.van Stipdonk, Loostraat 8, Eindhoven.
Oefenkamp wildwater in z.o. Frankrijk voor beginners.
- Nandor Molitorisz, 8901 Holzhausen 78.
Paddel- & Wildwasserschule am Augsburger Olympiakanaal.
- J.J.Wester, Verlengde Herenweg 178, Groningen; na 31-1: Aqua Viva,
Carsac, 24200 Sarlat, France.
De heer Wester organiseert geheel verzorgde Dordognetochten,
die bestaan uit een kleine week varen met excursies en een week
allerlei landactiviteiten. Ervaring niet vereist.

VRAAG EN AANBOD

Gevraagd: polyester jeugdboot voor 10-jarige.
D.van Beek, Stationsweg 137, Woudenberg.

Te koop : Stipjak Safari wildwatertoerboot, 1 seizoen oud, 4,16 m
lang, prijs f 400,=.
B.van Vliet, Weverstraat 95, Duiven.

Ter ruiling aangeboden: Klepper Loisach slalomkano
voor een polyester jeugdkano.
H.v.Ommer, Tjepnahof 112, Utrecht, 030-885604.

Toervaarder, klein model, dek grijzend met slijtplek i.b.v.
comf. imperiaal, zoekt PARTNER voor tochten, karakter belang-
rijker dan huidskleur. Juiste figuur zal op handen gedragen
worden bij stuwen. Lengte ca. 4,50 m.
Schertsbrieven op erewoord gepubliceerd.

S.Pot-Vogel.

In te zenden aan E. van Rossum, Willem Barendszlaan 1, Maarssen.

Heer/mevr./mej.:

Adres :

Woonplaats :

neemt een jaarabonnement op Kanoblad "Peddelpraat",

sluit f 15,-- bij/

maakt f 15,-- over aan E. van Rossum,

Bank A.B.N. Utrecht, rek. 55.60.27.892.

kan over de volgende wateren/ onderwerpen inlichtingen geven:

.....

.....

zal graag inlichtingen ontvangen over:

.....

.....

heeft belangstelling voor de Ardennen-tocht metpersonen

heeft belangstelling voor kustwateren: ja/nee

heeft verder belangstelling voor:

.....

.....

geeft nog op als belangstellende:

.....

.....

.....

hierlangs afknippen